

عنوان مقاله:

الگوسازی تربیت سیاسی رسمی با رویکرد تربیت کنشگران آگاه و فعال سیاسی (انتگرال) در جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 11، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مجید گل پرور - استادیار، گروه علوم سیاسی، واحد بافت، دانشگاه آزاد اسلامی، بافت، ایران

فرامرز نوید تبریزی - دانشجوی دکتری، علوم سیاسی، واحد بافت، دانشگاه آزاد اسلامی، بافت، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر در راستای دستیابی به الگویی متناسب با نیازهای سیاسی حال و آینده جمهوری اسلامی ایران کوششی برای پاسخ دادن به این پرسش است که: الگوی تربیت سیاسی متناسب با تجربه تاریخی و نیازهای حال و آینده جمهوری اسلامی ایران که منتج به تربیت کنشگران سیاسی آگاه و فعال گردد، دارای چه مولفه ها و ویژگی هایی است؟ در این پژوهش از روش پدیدارشناسی تفسیری که تفسیر از پدیده ها را تصریح می کند، آنگونه که در چشم اندازهای مختلف از سوی افراد درک می شوند؛ و نیز به کارگیری چارچوب نظری انتگرال عدم طرد، پذیرش تکثرگرایی، ایجاد فضای بین الازدانی و به رسمیت شناختن دیگری استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد، الگوی تربیت سیاسی حاصل از پژوهش حاضر با داشتن ویژگی های منحصر به فرد می تواند به طور همزمان با نگاه از چهار منظر عینی، ذهنی، بیناذهنی، بیناذهنی به کنشگر آگاه سیاسی فعال دست یابد. اما به نظر می رسد به دلایلی چون نگاه به الگوی غربی، شرقی یا اسلامی و سایر الگوها، و ناکارآمدی هر یک از الگوها، تربیت سیاسی منجر به کنشگری آگاهانه و فعالانه سیاسی نشده است. لذا، مهم ترین سازوکار و بایسته های الگوی تربیت سیاسی که می تواند منجر به کنشگری آگاهانه و فعالانه سیاسی در جمهوری اسلامی ایران شود، مطابق رویکرد چارچوب نظری انتگرال است که به واسطه همزمان نگاه کردن از این چهار منظر حاصل می شود.

کلمات کلیدی:

تربیت سیاسی رسمی، کنشگران آگاه، کنشگران فعال سیاسی، روش انتگرال، جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057552>

